

Sveti komičar

Puno je napisano i piše se o Josemariji Escrivi, osnivaču Opusa Dei. Ali postoji jedna njegova strana koju se rijetko komentira, a primijećena je od njegovih suvremenika. To je njegov dobar smisao za humor.

29.05.2013.

Puno je napisano i piše se o Josemariji Escrivi, osnivaču Opusa Dei. Ali postoji jedna njegova strana koju se rijetko komentira, a primijećena je od njegovih

suvremenika. To je njegov dobar smisao za humor.

Nedavno sam se toga prisjetio dok sam se selio i prenosio kutije knjiga gore dolje nekoliko puta po stepenicama. (Pri tome sam otkrio da je sveti Toma Akvinski napisao više nego što ja mogu nositi.)

Među tim knjigama naišao sam na članak "Kronike iz Rima" od Eugenia Montesa. Objavljen je 1975.godine kada je osnivač Opusa Dei preminuo. U njemu stoji: "Volterijanski antiklerikalizam je klevetnički obojio kršćansku vjeru u tamne i proročanske boje, ali znak njegovog blaženstva je upravo njegova radost. Rečeno je tako i da se osmeh svete Terezije može prepoznati u njezinoj kastilijanskoj prozi.

Firentinski Philip Neri, i u jeku protureformacije, bio je stalan mjehurić pjenušavih fraza. Isto je i sa

mons. Escrivom ... čiji su razgovori prenosili radost svima."

Puno je svjedoka te radosti. Don Pío María, fratar iz Camaldolesa, napisao je 1940. komentar koji se znao čuti u samostanu El Parral, u Madridu, "evo dolazi svećenik koji je uvijek radostan." Fratar je dodao: "Svatko se osjećao skroz opušteno uz njega zbog njegove izuzetne ljudske topline." Jednom prilikom blaženi Josemaría i neki svećenici bili su u autu koji je po Madridu nesigurno vozio jedan neiskusan vozač Caesar. Putnici su bili prestravljeni, pogotovo kada je auto izletio s ceste i vozio duž pločnika i konačno se zabio u lampu. U napetoj tišini koja je uslijedila čule su se riječi blaženog Josemarije: "*Ave, Caesar, morituri te salutant!*" (pozdrav gladijatora Rimskom caru: "Zdravo, Cezare, pozdravljamo te mi koji ćemo umrijeti!"). I strah i tenzije su nestale.

Rabbi Kreiman rekao je na konferenciji o blaženom Josemariji u Buenos Airesu ranije ove godine da njegova pisanja "uče nešto što je autentično Židovima, da se život posvećuje kroz svakodnevne obaveze."

Dodao je: "Čovjek je Božji sustvaratelj u mjeri u kojoj su njegove svakodnevne radnje posvećene Bogu. Ono što blaženi Josemaria naglašava jest upravo to posvećivanje koje čovjek mora imati sa Stvoriteljem."

Poznati bečki psihijatar Viktor Frankl - bivši Freudov učenik, jednom je sreo osnivača Opusa Dei. On i njegova žena su putovali u Rim iz profesionalnih razloga, i posjetili su blaženog Josemariju. Profesor Frankl ovako je sažeо svoje utiske: "Ako hoću reći što me fasciniralo posebno u njegovoj osobnosti, to je, iznad svega, osvježavajuća vedrina i mir koji su zračili iz njega i grijali cijelu

konverzaciju. Sljedeće, nevjerljiv ritam kojim su njegove misli tekle, i konačno, njegova zadržavajuća sposobnost ulaska u izravan kontakt sa osobom s kojom razgovara."

Tri godine mlađi od Josemarije Escrivá, Viktor Frankl, koji je bio Židov, prolazio je od 1942. do 1945. kroz nekoliko nacističkih koncentracijskih logora (uključujući Auschwitz i Dachau). U predgovoru jedne od svojih knjiga napisao je: "Usprkos svemu čovjek mora reci 'da' životu. Frankl je primijetio sličan *joie de vivre* za vrijeme svoje konverzacije u Rimu sa osnivačem Opusa Dei, koju ovako opisuje: "Mons. Escriva očito živi u sadašnjem trenutku, otvoren mu je potpuno, i daje mu se potpuno. Za njega trenutak posjeduje sve kvalitete odlučujućeg (Kairos-Qualitäten)."

Drugi svetac poznat po svojoj radosti bio je sveti Ivan Bosco. Njegov osjećaj

za humor držao ga je i usprkos ponižavanja koja je trpio. Vlasti su ga čak htjele poslati u azil i poslale su kola po njega. U zadnjem trenutku, Don Bosco je stao u stranu da pusti činovnika (također svećenika) u kola, zatvorio je za njim vrata i poslao kola na put. S tom šalom izbjegao je termin koji je imao zakazan kod psihijatra. Osjećam da bi se svima – i blaženom Josemariji Escriva i Rabbiju Kreimanu i Viktoru Franklu to svidjelo.

***Catholic Herald, Velika Britanija,
2.studenog, 2001.***
